

[Anne Grete Holmsgård]

går videre, hvorimod han måske i det andet tilfælde kan stå i den situation, at rederen alligevel pålægger ham at sejle videre.

Jeg kan ikke forstå argumenterne om en loyalitetskonflikt. Der er en lang række andre sager, hvor man også har pligt til at oplyse om ulovlige forhold, og det tror jeg der er et bredt flertal herinde der mener er rimeligt, så jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke kan diskutere det i denne sammenhæng også. Hvorfor skulle det være anderledes? Hvorfor skulle det give større problemer, hvis man sagde, at skibsføreren skal oplyse de danske myndigheder? I forvejen har han jo ifølge den kongelige anordning pligt til at oplyse rederen, og det giver ham vel ikke større problemer at skulle oplyse myndighederne end rederen.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke gå ind for det foreliggende beslutningsforslag. Det kan blive en hindring for erhvervet, hvis det skal opgives, hvad ladningerne indeholder. Der kan blive røbet forretningshemmeligheder, og man kan så føle sig tvunget til at benytte andre landes skibe til fragten.

Endvidere kan der være tale om, at der kan være en trussel mod skibets sikkerhed.

Tommy Dinesen (SF):

Det her er jo langt fra et revolutionært forslag. Tværtimod er der mange ting, der godt kunne laves om, når det drejer sig om søfart, men det er altså sådan, at når det drejer sig om søfart, er det, ligesom man går 30 år tilbage, hvis man skal sammenligne med arbejde i land i hvert fald.

Jeg synes også, det er lidt fantastiske udtalelser fra de borgerlige, når man ved, at søerhvervet er noget af det farligste, der findes; det er måske det farligste, man ved. Der er 200 pct. flere til søs, der bliver ramt af arbejdsulykker og dødsulykker på grund af deres arbejde, og det har altså noget med punkt 2 i beslutningsforslaget at gøre.

Jeg synes også, det er fantastisk at høre, at dette drejer sig om skibsføreren. Hvad med de andre mennesker, der er om bord i et skib? Rederen er der også noget om, men ikke om de almindelige mennesker, der har deres daglige udkomme dér, og det drejer sig trods alt om 20.000 mennesker i dette land. Dem skøjter man blankt hen over. De bliver

overhovedet ikke hørt, og det er dem, der gerne vil høres. Det er jo en menneskeret at få at vide, hvad det er for nogle tikkende bomber, man nogle gange sejler om bord i.

Så kan man selvfølgelig godt sige, at man skal lave hele sømandsloven om, men det er jo et større arbejde, og det kan slet ikke lade sig gøre med den sammensætning, som folketinget har for øjeblikket. De udtalelser, som arbejdsministeren kom med, da hun prøvede at sammenligne med, at nogle på en virksomhed ikke kan sige deres arbejde op, fordi der sker nogle ulovligheder, er nok noget af det værste, jeg har hørt, for hvis de pågældende om bord ved, at det er ulovligheder, så har de vel lov til at sige op, ellers er de medskyldige, og det, regeringen sådan set gør her, er at gøre almindelige danske søfolk medskyldige, hvis der sker noget ulovligt.

Udenrigsministeren har lige været en tur i Afrika, og dér har han fortalt forskellige ministre i Afrika om, at Danmark støtter, at man gør noget mod Sydafrika, og så ser man altså her, at man gør det modsatte. Det er jo ikke engang noget, der koster noget særligt. Det er jo bare for at gøre det muligt for søfolk at sige, hvis de finder ud af, at de sejler med ulovlige våben f. eks.: det her vil jeg ikke være med til, for Danmark har vedtaget nogle konventioner og nogle love, som går ud på, at vi ikke skal have noget – eller at vi skal have så lidt som muligt – samkvem med Sydafrika. Det er jo det, det drejer sig om.

Der stod i Politiken i søndags, at de våben, som man har været med til at sende ned, har været brugt i Lesotho, men det betyder jo ikke så meget for de borgerlige, kan jeg forstå.

Der var en artikel i Weekendavisen for tre uger siden, hvor man havde spurgt skibsrederne og Styrmandsforeningen, hvad de mente om miljøforholdene til søs, og de siger selvfølgelig forskellige ting. Men så begynder de at modsige sig selv, for i starten er det ikke noget problem, men bagefter kommer det så ind, hvor stort problemet er, f. eks. hvis en kemikalietanker el. lign. støder på grund eller kommer i kollision. Så siger man fra Styrmandsforeningens side, at så vil der ikke være noget græs tilbage fra Ringsted til Skåne. Nu kan man også interessere sig for andet end græsset, f. eks. de levende væsener. Det viser helt klart, at der ikke er nogen, der ved noget om, hvad man gør, og det skal